

מסורת הש"ס

גליון הש"ס

גמ' ולא קתני יורשי האב
עם יורשי הבעל. ע' יומא
דף פה ע"ג גמוס' יסנים
ד"ה תשובה יצר"ש פ"ז
מ"ג לטהרות :

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אמר לי
יכו' בעל כרחו כולדו
ועל"פ (ב) ד"ה יושב הארץ
יכו' שא"פ אם האב
(ג) ד"ה נגזר וכו' נזכר
דמיון הכי (ד) ד"ה
ומתוכו נמנחה וכו'
יוצאין דידע דספק הן
וגזר (ה) תר"פ ה"ה
לא אירי דל שגוף של
ג"כ וצריך לומר דספק אירי
שלא היה וכו' ואפי' אירי
היה לא ודאי אירי
הוא אחרי מצינו לנפול
לזה אלא ספק נשוא היה
וספק דאפילו אירי לא
היה ע"כ

הגהות מהר"ב

רנשבורג
[א] אטר רב אשׁ מחנ׳ נמי
דקא דקמנ׳ יחלוקי יורשי
הבעל עם יורשי האב. נ״ב
ע״ יומא פה ע״ב בחוס׳
ישנ׳ ד״ה חסונה בעינ׳
יורשׁ כ״ו יבחינ׳ פ״ב
דאצית מ״ב ד״ה יפה
פ״ח עם ד״א יב״ו :

תוספות ישנים (המשנה

[illegible]

מרי' לקמן דברי הכל מכרה ומתה אפי'
לנקוחות הכא לגבי זיקת נשואה דספק
נכסי בספק הלכך לז"ש חלוקה עדיפה
ארוסה. זיקת יבמה שנפלה מן האירוסין
ספק ארוסה ולא ודאי ארוסה. ואע"ג
לגבי נכסים אין לו שום כח כפי
ומאלא שזיקת ארוסה אינה בלוס כפי
לה ספק ארוסה דלא מצי למימר
קסבר עולא זיקת ארוסה אינה בלוס
דהא בעיא חליטה: **מודים ב"ה כו'.**
בתימיה. אלא ש"מ כספק ארוסה היא
הלכך תמכור לכתחלה: **עושה ספק**
נשואה. דפרשית ליה דלין דודאי
נשואה הבעל מציילא מיד לנקוחות
הכא דספק נשואה היא הוו נכסים
בספק ולז"ש חלוקה עדיפה דלין לה
בהם חזקה יותר ממנו ידיו כידה
ולז"ה חזקה עדיפה דלין ידו כידה
הואיל ולא נפלו לה כשהיא תחת
הבעל: **אמר ליה רבה.** לעולא לא
טעמא משום חלוקה עדיפה הוא
אדמיפסגו בגופה של קרקע ולאחר
מיתה ליפסגו בחייה ולפירות לז"ש
פליג יבם פירי בדהה דספק נשואה
היא דלינו ודאי נשואה הואי הוה
שקיל להו בעל כרחא (א) ולז"ה
נכסים בחזקתה ולא שקיל מידי
ומדנקט ממני' מיתה כשפ"ט ש"מ
טעמיהו דז"ש ברישא דאלמיה לחזקה
דליה משום דהיא קיימא: **אלא אמר**
רבה ארי וארי דנפלה. ליבום כשהיא
נשואה כו' אינה ודאי. שהקרי שיה
ממה נפשך הלכך אלימא חזקה דילה:
סיפא. הואיל ומתה הללו באים
וטועים מכה ירושה והיבם טוען
מכה ירושה הלכך שיהם ספק לז"ש
דאי זיקה ככנוסה אין כאן ליורש
האז בלוס שהבעל יורש שלה ואי לאו
ככנוסה אין כאן ליבם בלוס לפיכך
ספק וספק הוא ויחלוקו ולז"ה הואיל
ואלו קרובין ודאין הם והחזקה נחלה
ו כדר בחזקת משפחתא אמרין אוקי'
אחזקתה אבל בחייה ולפירות אפי'
ז"ש מודו דנכסים בחזקתיהו ולא
שקיל בעל מידי: **עליו ועל יורשיו**
ליב: נפל בבית כו'. לוי אין נכסים
ולמורשים י"ש נכסים: **הבן מה**
ראשון. ולא זכה דנכסי האב ואין
לז"ה מה לגבות: **יורש האב ודאי.**
מוחזקת שגבין מכה ירושה ודאי.
שאפי' (א) האב מת ראשון נכסי הבן

דלא הומוח שטרו עליהן וקאלט ספק
 הן קמו במקום הן ומוחזקים בנכסים
 אמרינן הא מחסור גוציינא ואם בן מת
 יולת כחוצהי ואע"פ ששמה וינתה ואין
 ויורשין ודאי מוציאין וזו כחוצה מספק
 אשה ויורשים קאלטו לאספקי מינה משום
 ידיו ודאי הוא הוה להו' למימר יחלוקו
 גבויי דמי לא מלניו לב"ח לבוויי ודאי
 וספק הוא אם האב מת ראשון נמצא
 יין וז"ח א"ח כלום? ואע"י דלא אספקי
 יין צבצא בנרא שפדו ראשון? לנסיבה
 נוצה דקסבר שאני כחוצה משום חינא
 דלאמי ב"ש יחלוקו דקס"ד השתא
 ודאי והתם ליכא למימר דמשום חינא
 נקבות? א"ש פליגי. דמודוי ב"ש שהיא
 וירשים לילה כחוצה ליבם במקום צעל
 הוי מילי להחמישי יבם בקבורה דאמר
 א' נמי כו'. וטעמא לא משום דשטר
 אב"י. מהדר ארישא דשמעתין [נ"א]
 וינתה וספא משום ליתא דידאי ספא
 ו' לא כשהיא שומרת יבם לפיכך מורבת
 ופלו לה כשהיא. תחת צעלה הראשון:
 וקסבר

[illegible]

אב וב"ה אומר האב מת ראשון
מרים ינכסים בחזקתו והאב האב
א מידי ודאי קסברי ב"ש ש"ש
מתו בעליהן עד שלא שתו ב"ש
מרים או שותות או לא נזמלות
אמר רחמנא אליא אלא מתוך
דספק הוא ספק זנאי ספק לא
ש"ש העומד לגבות כגבוי דמי
י משום כ" חניא ולותביה כתובה
מה יעשה בכתובתה ובנכסים
רשי הבעל עם יורשי האב וב"ה
יעשה בכתובתה ושקב נכסים
ון יורשי הבעל עם יורשי האב
נמי דיקא דתני יחלוקו יורשי
עם יורשי הבעל ש"מ אבי אמר
נפלו לה כשהיא תחתיו דבעל
וקסבר

עושה ספק נשואה. ולפ"ה לנ"ה הו"א
חזקה עדיפא שיש לנו להחזיק נמלה
ל"ד ודאי נשואה והתנן בפ"ה לה ב"ה מ
והחלין (ב"ב דף קט.) שהנעל יורש את אשת
ספקא להו"א להו"א לדימי
יורי: לה"א לה איהי
הגוף (ס) שלה:
שטר העומד לגבות
דמי. א"י גופיה
בספק האשה שפלו
וס' לנכר דשמע
בש"א נשואה
יורה. והא דתנן בריש פ'
גמ': ארוסה ושומרת
ולא נטולת כתובתן
א"ר י' דהתם היא
שניה שנסתרה ואסרה
האכל כהא ששה
יכולה ליצדק בשמיה
ה ושומרת יבס אין
על דת כיון שאינה
דקאמר התם בגמ':
הות או לא נשואת
כא דגרס סתמא
לא שומות ולא נטולת
סס כמו שמגיה הש"ס
ליתיה פהא. וה"ל
למה נטולת כל
י"ל לפי שהיא צאה
יורשין טענת ספק:
וספק

והבן מת ראשון ואחר כך מת
הבן ב"ש אומרים יחלוקי וב"ה
דאי וב"ה ספק וקאתי ספק ומוציא
כנבוי דמי ומנא תימרא דתנן
לית כתובתן ואינן שותות וב"ה
שותות והביא האיש את אשתו
לא נזמלות כתובתן והא הכא
ספק ומוציא מידי ודאי אלא ש"
מהא דלמא כתובת אשה שא
פליגי ולא והא י קתני מתה
נצאין עמה ב"ש אומרים יחלוקי
ים בחזקתן הכי קאמר מתה מה
וצאין עמה ב"ש אומרים יחל
נכסים בחזקתן א אמר רב אשי
רשי האב י ולא קתני יורשי האב
לה כשהיא שומרת יבם סיפא

זִקְתָּ נְשׂוּאָה
הֶאֱבָה
הַשְׁכַּחְתָּ דְּרֵאִי
דַּתְנָן פֶּרֶק יֵשׁ
לְמִסְפָּךְ אֵלֶּה
לְעֵיל (מִזִּיל לֵלֵךְ
דְּרֵאִי.
קַסְבֵּרִי בִּי
בִּנְתִּי
אֵית לִיהַ הַכִּי
(מְכוּוֹת דָּף ס

תורה אור השלם

ו. והביא האיש את
אשתו אל הכהן והביא
את קרבנה עליה עשירת
האיפה קמח שערים לא
זבן עליו שמן ולא יתן
עליו לבנה כי מנחת
קנאת הוא מנחת זכרון
מזכרת עון:

מזוספ רש"י

ב"ש אורמרים תמכור.
עשהו תכורס חלל
נעשהו לא תכורסו חסו.
נפל הבית עליו ועל
אביו. על לאקו ועל יעקב
חליו וקו ית מו חסו
קוס (חכמים ב"ב חסו).
עליו ועל מורישו. על
לאקו ועל מורישו. כנו
חל לאקו או חל יעקב
חליו. שון לס קרוב יתר
מלאקו חליוקו חל יעקב
(חסו). ודהו עליו. על
לאקו. חכוכת אשה
רבעל חרוב. וקו לי ממה
לפרע (חסו). החסו בעמוד
הבא

יספוד ישינ

ליבנו מחסר ומפריזו
 ויבסענו לה כשהיא
 שפוא: **מפ** דמחמ נל
 כאן לירס יהללו כאן
 לירס יתקולו, וחל מוקס
 אחרי ב"ה דחוקה מקס
 כיון שהחוקה נחלה בחסו
 השבט: **א**לא ש"מ קסברי
 ש"ש שטר השומד קס
 כגברי דמי. וא"ח ומלן
 לזלזל טעמא משום דקס
 מולא מרד דחא. וי"ל
 דל"ח לא הוה כן למחר
 יתקולו מלן לשפן לזעול
 יסר מן הידא: וא"ח וי
 חל מחרן שטר השומד
 לגזמ כגברי דמי אח"י
 אחרי נעולא לן בחסו
 הוה כן למחר יתקולו
 יוסר הנעל כמחרן לעל
 שטר ביח עליו ועל משישו
 דכ"ח אחר מוקס חסו
 השומד לגזמ כגברי דמי
 ית"ל דלא ח"י לעל ח"י
 א"ו כגברי ח"י א"ו אלא
 כמחמ נל אחרי אלא א"ו
 ח"י אלא אחרי ח"י א"ו
 בעל חוב כלום יאזני כגברי
 שטר ח"י שומד לגזמ ח"י
 אלא ח"י אלא חמשי ח"י
 שום דבר יבן לא נאחר
 א"ו דבר ויכרי אחרי
 יתקולו אלא אלא האשפה
 דחא יתקולו נכנסים מכבר
 ח"י אחרי דשטר השומד
 לגזמ כגברי דמי ח"י
 ידעין ח"י אשפה ח"י
 רוקחן כמחמ מוקס לן
 ואי אחרי שטר השומד
 לגזמ כגברי דמי
 מחוקת מכבר לן אחרי
 נעולא לן בחסו ח"י
 ח"י ידא ח"י נכנסים אלא
 מחוקת מקדס לן וא"ן
 שטר מולא ח"י דחא
 וקפ"ה ח"י לעל דלא ח"י

י"בס במקום בעל קאי ואף למ"ד נתנה כתובה לגבות מה"מ להתחייב בקבורה דחשבינן ליה כאילו ירית כתובה מינה וצריך לקיבורה אבל